

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání

— konstatovat, že Francouzská republika tím, že pro posouzení, zda má držení tabáku pocházejícího z jiného členského státu jednotlivci obchodní povahu, použila čistě kvantitativní kritérium, když toto kritérium uplatnila na automobil (a nikoliv na osobu) a celkově na veškeré tabákové výrobky, což naprosto brání tomu, aby jednotlivci dováželi tabákové výrobky pocházející z jiného členského státu, pokud množství překročí dva kilogramy na osobní automobil, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992⁽¹⁾ a zejména z jejích článků 8 a 9 a článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zprvée žalované vytýká, že za účelem zjištění protiprávního jednání používá výhradně kvantitativní kritérium, zatímco úrovně, které zmiňuje čl. 9 odst. 2 výše uvedené směrnice 92/12 (a čl. 32 odst. 3 směrnice 2008/118⁽²⁾), jsou pouze informativní a v žádném případě nemohou být jediným hlediskem, které má být zohledněno při určování, zda je tabák skutečně držen pro obchodní účely nebo pro vlastní potřeby jednotlivce, jenž jej převáží.

Komise navíc uvádí, že prahy 1 a 2 kg stanovené v člancích 575 G a H obecného zákona o daních, platí pro všechny držené tabákové výrobky (cigarety, tabák ke kouření, doutníky atd.), zatímco minimální úrovně stanovené směrnicemi jsou úrovněmi kumulativními a informativními, které jsou stanoveny pro každý druh výrobků z tabáku.

Žalobkyně rovněž uvádí, že francouzská právní úprava stanovuje limity na automobil a nikoli na osobu, což jednoduše vede ke kumulaci množství převážených v témže automobilu, nezávisle na počtu osob v automobilu.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje porušení článku 34 SFEU v rozsahu, v němž vnitrostátní právní předpisy brání dovozu určitých množství tabákových výrobků do Francie z jiného členského státu, přestože jsou drženy pro vlastní potřeby dotčené osoby. Tyto právní předpisy tak představují „opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu“, jejichž cílem nebo účinkem je méně příznivé zacházení s výrobky pocházejícími z jiných členských států.

Zatřetí Komise odmítá odůvodnění uplatněná žalovanou stranou, která souvisí zejména s neexistencí harmonizace daní na evropské úrovni, jakož i s nutností zajistit cíl ochrany veřejného zdraví posílením boje proti kouření.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179)

⁽²⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 16. května 2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V. v. Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

(Věc C-227/11)

(2011/C 226/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) B. V.

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest

Předběžné otázky

- 1) Mají být aktivní síťové analyzátoři, které jsou uvedeny v bodě 2.3, zařazeny do položky KN 9030 40 nebo do položky KN 9031 80?
- 2) Je nařízení Komise (ES) č. 129/2005 ze dne 20. ledna 2005⁽¹⁾ neplatné, protože Komise síťové analyzátoři uvedené v bodě 3 a 4 zařadila nesprávně do položky KN 9031 80 39 místo do položky KN 9030 40?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 129/2005 ze dne 20. ledna 2005 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury a kterým se mění nařízení (ES) č. 955/98 (Úř. věst. L 25, s. 37).

Žaloba podaná dne 19. května 2011 — Francouzská republika v. Evropský parlament

(Věc C-237/11)

(2011/C 226/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. března 2011 týkající se rozvrhu zasedání Parlamentu na rok 2012;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející zprv ze porušení protokolu č. 6 o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, přiloženého k SEU a SFEU, a protokolu č. 3 o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, přiloženého ke Smlouvě o ESAE, a zadruhé z nerespektování rozsudku Soudního dvora ze dne 1. října 1997, Francie v. Parlament (C-345/95, Recueil, s. I-5235).

Tím, že Evropský parlament stanovil, že dvě ze dvanácti měsíčních plenárních zasedání, která se každoročně musejí konat ve Štrasburku, budou zkrácena ze 4 na 2 dny a budou se v roce 2012 konat během jediného týdne v měsíci říjnu, se Evropský parlament podle francouzské vlády pokusil obejít pravidlo, podle něhož se plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně zasedání o rozpočtu, musejí konat ve Štrasburku. Ve svém důsledku se totiž napadeným rozhodnutím ruší jedno z dvanácti měsíčních plenárních zasedání, která se musejí každoročně konat ve Štrasburku. Jediným cílem tohoto rozhodnutí je tedy zkrátit dobu přítomnosti evropských poslanců v sídle Evropského parlamentu, což však není odůvodněno požadavkem na vnitřní organizaci práce tohoto orgánu.

Žaloba podaná dne 19. května 2011 — Francouzská republika v. Evropský parlament

(Věc C-238/11)

(2011/C 226/25)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. března 2011 o harmonogramu zasedání Parlamentu na rok 2013;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby jediný důvod, vycházející z porušení protokolu č. 6 o umístění sídel orgánů

a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, který je přílohou SEU a SFEU, a protokolu č. 3 o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, který je přílohou Smlouvy o ESAE, a z nedodržení rozsudku Soudního dvora ze dne 1. října 1997, Francie v. Parlament (C-345/95, Recueil, s. I-5235).

Podle francouzské vlády se Evropský parlament rozhodnutím, že dvě ze dvanácti měsíčních plenárních zasedání, která se mají konat každý rok ve Štrasburku, budou zkrácena ze 4 dnů na 2 dny a budou se v roce 2010 konat v průběhu téhož říjnového týdne, snaží obejít pravidlo, podle něhož se dvanáct měsíčních plenárních zasedání, včetně zasedání o rozpočtu, má konat ve Štrasburku. Napadené usnesení vede ve skutečnosti ke zrušení jednoho z dvanácti měsíčních plenárních zasedání, která se mají konat každý rok ve Štrasburku. Jeho jediným cílem je tak snížit dobu přítomnosti evropských poslanců v sídle Evropského parlamentu, aniž to vyžaduje vnitřní organizace práce tohoto orgánu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. května 2011 proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 3. března 2011 ve věci T-110/07, Siemens AG v. Evropská komise

(Věc C-239/11 P)

(2011/C 226/26)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Siemens AG (zástupci: I. Brinker, C. Steinle, M. Hörster, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

- 1) zrušil rozsudek vydaný druhým senátem Tribunálu dne 3. března 2011 ve věci T-110/07 v rozsahu, v němž je v její neprospěch;
- 2) částečně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2007 (COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) v rozsahu, v němž se jí toto rozhodnutí týká;

podpůrně zrušil nebo snížil pokutu, která jí byla tímto rozhodnutím uložena;

- 3) podpůrně k bodu 2 vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl v souladu s právním posouzením v rozsudku Soudního dvora;